

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 18 grudnia 1963 r.

Nr 93

TRESC:

Poz.:

UCHWAŁY RADY MINISTRÓW:

- 432 — nr 389 z dnia 6 grudnia 1963 r. w sprawie odbywania praktyki na stanowiskach pracowniczych w prezydiach rad narodowych 765
- 433 — nr 396 z dnia 10 grudnia 1963 r. w sprawie zasad i trybu dokonywania zmian cen zbytu artykułów zaopatrzeniowych i inwestycyjnych oraz cen robót (usług) 766
- 434 — nr 397 z dnia 10 grudnia 1963 r. w sprawie zasad tworzenia funduszu za osiągnięcia ekonomiczne założeń przedsiębiorstw mechanizacji rolnictwa 767

ZARZĄDZENIA:

- 435 — nr 129 Prezesa Rady Ministrów z dnia 6 grudnia 1963 r. w sprawie odbywania praktyki na stanowiskach pracowniczych w prezydiach rad narodowych 768
- 436 — Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 5 grudnia 1963 r. zmieniające zarządzenie w sprawie ustalenia terminów i wyznaczenia jednostek właściwych do przyjmowania zamówień na niektóre artykuły budowlane, pochodzenia mineralnego, szklarsko-ceramiczne i korkowe 769

432

UCHWAŁA Nr 389 RADY MINISTRÓW

z dnia 6 grudnia 1963 r.

w sprawie odbywania praktyki na stanowiskach pracowniczych w prezydiach rad narodowych.

Na podstawie art. 20 i 21 ustawy z dnia 2 lipca 1958 r. o nauce zawodu, przyuczaniu do określonej pracy i warunkach zatrudniania młodocianych w zakładach pracy oraz o wstępnym stażu pracy (Dz. U. z 1958 r. Nr 45, poz. 226 i z 1961 r. Nr 32, poz. 160) Rada Ministrów w porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych uchwala, co następuje:

§ 1. Powołanie na określone stanowiska pracownicze w prezydiach rad narodowych osób rozpoczynających pracę zawodową w wydziałach i innych jednostkach organizacyjnych prezydiów rad narodowych poprzedza praca na stanowisku praktykanta przewidzianym w tabeli stanowisk, kwalifikacji i uposażenia pracowników prezydiów rad narodowych stanowiącej załącznik nr 1 do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 maja 1958 r. w sprawie ustalenia stanowisk, kwalifikacji i uposażenia pracowników prezydiów rad narodowych (Dz. U. z 1958 r. Nr 33, poz. 149, z 1959 r. Nr 17, poz. 95, z 1960 r. Nr 14, poz. 80 i z 1962 r. Nr 31, poz. 145).

§ 2. 1. Na stanowisko praktykanta może być przyjęta osoba, która:

- 1) jest obywatelem polskim,
- 2) korzysta w pełni z praw cywilnych i obywatelskich,
- 3) posiada wymagane kwalifikacje w zakresie wykształcenia.

2. Na stanowisko praktykanta nie powinny być przyjmowane osoby:

- 1) przeciw którym toczy się postępowanie karno-sądowe albo też postępowanie o ubezwłasnowolnienie,
- 2) karane za przestępstwa popełnione z chęci zysku lub za inne przestępstwa, których popełnienie dyskwalifikuje do zatrudnienia w administracji państwowej.

§ 3. 1. Czas trwania praktyki wynosi 12 miesięcy.

2. Usprawiedliwiona nieobecność w pracy praktykanta trwająca łącznie nie dłużej niż 6 tygodni nie powoduje przedłużenia czasu trwania praktyki. Czas trwania praktyki ulega jednak przedłużeniu o dalszy okres nieobecności praktykanta nawet w przypadku jej usprawiedliwienia.

3. Przepis ust. 2 nie narusza wszelkich innych uprawnień pracownika uzależnionych od okresu pracy w zakładzie pracy lub od ciągłości pracy w danym zatrudnieniu.

§ 4. 1. Praktykant w zasadzie powinien odbywać praktykę w wydziale (równorzędnej jednostce organizacyjnej) prezydium rady narodowej, w którym ma być zatrudniony po odbyciu praktyki, uzupełniając nadto swoją umiejętność zawodową przez odbywanie praktyki w innych jednostkach organizacyjnych prezydium rady narodowej oraz w prezydium rady narodowej niższego stopnia, w zależności od problematyki zawartej w programie szkolenia praktykanta.

2. Absolwenci inżynierowie, absolwenci posiadający tytuł magistra inżyniera, jak również absolwenci średnich technicznych szkół zawodowych powinni być w czasie praktyki w prezydium rady narodowej skierowani na praktykę w zakładzie produkcyjnym na okres 6 miesięcy; w okresie tym pobierają uposażenie z prezydium rady narodowej.

§ 5. 1. Praktykant odbywa praktykę na podstawie programu szkolenia.

2. Po ukończeniu przepisanej praktyki praktykanci powinni poddać się egzaminowi kwalifikacyjnemu na zasadach i w trybie określonych w przepisach o egzaminach dla praktykantów w prezydiach rad narodowych.

3. Praktykantom, którzy składają egzamin poza miejscem odbywania praktyki, przysługują diety za czas nie-

zbędny do złożenia egzaminu i koszty podróży według przepisów obowiązujących przy podróżach służbowych pracowników państwowych.

§ 6. 1. Po złożeniu egzaminu z wynikiem dodatnim powołuje się praktykanta na określone stanowisko pracowni-
cze przy równoczesnym zaszeregowaniu do właściwej grupy uposażenia przewidzianej dla tego stanowiska.

2. Czas trwania praktyki wlicza się do czasu pracy zawodowej.

§ 7. Prezes Rady Ministrów określi w drodze zarządzenia szczegółowe zasady:

- 1) zatrudnienia praktykanta,

- 2) zaliczenia pracy do okresu praktyki,
- 3) skrócenia lub zwolnienia od odbycia praktyki i zwolnienia od egzaminu,
- 4) opracowania programu szkolenia praktykanta.

§ 8. Wykonanie uchwały porucza się Prezesowi Rady Ministrów, zainteresowanym ministrom oraz przewodniczącym prezydiów wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw).

§ 9. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

433

UCHWAŁA Nr 396 RADY MINISTRÓW

z dnia 10 grudnia 1963 r.

w sprawie zasad i trybu dokonywania zmian cen zbytu artykułów zaopatrzeniowych i inwestycyjnych oraz cen robót (usług).

W celu skoordynowania zmian cen w powiązaniu z opracowywaniem narodowych planów gospodarczych, na podstawie art. 2 i 3 dekretu z dnia 3 czerwca 1953 r. o ustalaniu cen, opłat i stawek taryfowych (Dz. U. Nr 31, poz. 122) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Zmiany cen zbytu artykułów zaopatrzeniowych i inwestycyjnych oraz cen robót (usług), z wyłączeniem cen usług wykonywanych dla ludności oraz dla rolnictwa, zwane w dalszym ciągu „zmianą cen”, dokonywane są w trybie niniejszej uchwały.

2. Przepisy uchwały nie dotyczą zmian cen wprowadzających nowy poziom cen w poszczególnych gałęziach przemysłu i mających znaczenie dla proporcji ustalanych w narodowych planach gospodarczych; te zmiany cen dokonywane są na podstawie odrębnych wytycznych Rady Ministrów.

§ 2. 1. Zmiany cen mogą być dokonywane wyłącznie w przypadkach wyraźnie ujemnego wpływu obowiązujących cen na realizację wyznaczonych celów gospodarczych i w trybie określonym niniejszą uchwałą.

2. Zmienione ceny powinny być wprowadzone w życie z dniem 1 stycznia następnego roku kalendarzowego, z tym że w wyjątkowych przypadkach mogą one być wprowadzone w życie w ciągu roku kalendarzowego.

§ 3. 1. Wnioski w sprawie zmiany cen zainteresowani ministrowie składają Państwowej Komisji Cen najpóźniej w terminie do dnia 30 kwietnia roku poprzedzającego rok, od którego zmiana cen ma wejść w życie.

2. Do wniosków w sprawie zmian cen powinno być załączone uzasadnienie konieczności zmiany cen, oparte na analizie wpływu proponowanych cen na realizację wyznaczonych celów gospodarczych, a w szczególności na:

- 1) pożądaną substytucję artykułów,
- 2) wdrażanie nowej techniki,
- 3) oszczędności dewizowe,
- 4) wielkość produkcji (wzrost lub ograniczenie),
- 5) wskaźniki techniczno-ekonomiczne w procesie produkcyjnym (eksploatacyjnym) u odbiorców.

3. Do wniosków należy załączyć również opinię ministerstwa nadzorującego głównych odbiorców danego artykułu oraz wyliczenia skutków finansowych proponowanej zmiany cen u głównych odbiorców w podziale według przeznaczenia artykułów (usług), których cena ma ulec zmianie (inwestycje, eksploatacja, eksport, rynek). Do wniosków o zmianę cen podstawowych materiałów i maszyn używanych w budownictwie oraz taryf transportowych należy do-

łączyć także opinię Komitetu Budownictwa, Urbanistyki i Architektury oraz Ministra Komunikacji.

4. Wnioski w sprawie zmian cen powinny być oparte na analizie cen dokonywanej przez zjednoczenia i ministerstwa.

§ 4. Zmiany cen w zakresie artykułów i usług nie objętych wykazami stanowiącymi załączniki do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 2 sierpnia 1957 r. w sprawie ustalania przez Radę Ministrów wytycznych do określania cen i stawek taryfowych niektórych artykułów i usług (Dz. U. Nr 49, poz. 235) dokonywane będą przez Państwową Komisję Cen. Ważniejsze zmiany cen mające wpływ na wielkość wskaźników planu dokonywane będą po zasięgnięciu opinii Komisji Planowania przy Radzie Ministrów, a również — jeżeli zmiana cen dotyczy materiałów podstawowych i maszyn używanych w budownictwie lub taryf transportowych — Komitetu Budownictwa, Urbanistyki i Architektury oraz Ministra Komunikacji.

§ 5. 1. Zmiany cen powinny być podawane do wiadomości zainteresowanych w terminie do dnia 30 czerwca roku poprzedzającego rok, od którego zmiana cen ma wejść w życie, w trybie określonym w porozumieniu z Komisją Planowania przy Radzie Ministrów.

2. Odpis decyzji o zmianie cen dokonywanej w ciągu roku kalendarzowego Państwowa Komisja Cen przesyła Komisji Planowania przy Radzie Ministrów i zainteresowanym ministrom.

§ 6. Przepisy uchwały nie naruszają:

- 1) przekazanych ministrom i dyrektorom zjednoczeń uprawnień do dokonywania zmian cen,
- 2) uprawnień w zakresie zmian cen wynikających z przepisów dotyczących ustalania cen artykułów (usług):
 - a) nietypowych,
 - b) przeznaczonych na eksport,
 - c) zbywanych w ramach kooperacji przemysłowej.

§ 7. Przepisy uchwały nie mają zastosowania do zmian cen artykułów i robót (usług) wykonywanych wyłącznie na zaopatrzenie Sił Zbrojnych.

§ 8. Ilekroć mowa w uchwale o ministrze, rozumie się również przewodniczących komitetów sprawujących funkcje naczelnych organów administracji państwowej, kierowników urzędów centralnych oraz zarządy centralnych związków spółdzielczych.

§ 9. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz